

Viitamine (tsiteerimine, refereerimine) kirjalikes töödes

Kõik töös kasutatud teiste autorite seisukohad, tsitaadid, fotod, tabelid jm peavad olema viidatud. Viitamisel tuleb kasutada ühtset viitamissüsteemi. Teistele autoritele kuuluvaid seisukohti või andmeid võib töös esitada tsitaatide või refereeringutena.

Tsitaat on sõnasõnaline väljavõte tekstist. Tsitaati ei panda juurde omapoolseid sõnu. Tsitaat esitatakse jutumärkides.

Tsiteeritav allikas	Tsitaat
Tsitaat. Sulgudesse märgitakse autori perekonnanimi, raamatu ilmumise aasta ja leheküljenumber, kust tsitaat pärineb.	„Kui Sammalhabe küla vahele jõudis, hakkasid koerad tema peale haukuma. Nii mõnigi neist tormas õueväravast välja, lõrises kurjakuulutavalt ja ajas kihvad irevile. Õnneks aga tundis Sammalhabe külakoorte hingeelu üsnagi hästi. Ta teadis suurepäraselt, et kõige targem on koertele mitte mingisugust tähelepanu pöörata- kui sa koerast välja ei tee, lõpetab see peagi igasuguse haukumise. Nõnda jätkaski Sammalhabe oma teed ega vaadanud koerte poolegi” (Raud, 1984: 106).
Kui tsitaati ei esitata täielikult, tähistatakse puuduv osa punktiiriga.	„Kui Sammalhabe küla vahele jõudis, hakkasid koerad tema peale haukuma. /.../ Ta teadis suurepäraselt, et kõige targem on koertele mitte mingisugust tähelepanu pöörata- kui sa koerast välja ei tee, lõpetab see peagi igasuguse haukumise. Nõnda jätkaski Sammalhabe oma teed ega vaadanud koerte poolegi” (Raud, 1984: 106).
Kui viidataval allikal on kaks autorit, siis tuleb panna viitesse mõlema autori nimed ja nende vahele komad.	„Tihti eksitakse õppimisvajaduse rõhutamisel selle vastu, et positiivse asemel tuuakse esile negatiivne“ (Good, Brophy, 1997: 224).
Rohkem kui kahe autoriga teoste puhul tuleb panna viitesse esimesena märgitud autori nimi ja lisada lühend et al (ladinakeelne lühend sõnapaarist <i>et alii</i> , kasutatakse ja teised tähenduses).	„Oma müüdiloomes lähtus Faehlmann kindlast eesmärgist: just mütoloogia, sh kangelaslugude olemasolu pidi tema meelest kõige selgemini tõendama eestlaste kunagise muinaskultuuri kõrget taset, selle kaudu ka nende elujõudu ning kultuurivõimelisust olevikus ja tulevikus” (Epner et al, 2005: 22).

Entsüklopeediale või sõnaraamatule viidates märgitakse selle teose nimi või lühend, ilmumisaasta ja viide märksõnale koos lühendiga s.v. (ladinakeelne lühend, mis tähistab entsüklopeedias/sõnaraamatus kasutatud märksõna/pealkirja).	„Igasugune informatsioon esineb ja säilib (püsib mälus) põhimõtteliselt teksti kujul” (EE, 1996 s.v. <i>haldus</i>). „1859-1889 võtsid Zappase mängudest osa ainult kreeka sportlased“ (Vikipeedia, 2017 s.v. <i>olümpiamängud</i>).
Arhiivmaterjalidele viidates viidatakse arhiivile, fondile ja nimistule.	(EAA, f. 207, n. 3).
Seadusele või dokumendile viidates tuuakse ära seaduse või dokumendi nimi ja aasta.	„Kolmandas kooliastmes on õppe ja kasvatus põhitaotlus aidata õpilastel kujuneda vastutustundlikeks ühiskonnaliikmeteks, kes igapäevaelus iseseisvalt toime tulevad ning suudavad oma huvidele ja võimetele vastavat õpiteed valida“ (Põhikooli riiklik õppekava, 2018).
Intervjuu korral viidatakse intervjueeritavale ja aastale.	(Kuusepuu, 2009)

Refereering on raamatust, ajakirjast, internetiallikast vms teise autori seisukoha oma sõnadega ümberjutustamine. Refereeringu puhul ei kasutata jutumärke, kuid tekstist peab olema selgelt nähtav, kust ühe autori refereering algab ja kus lõpeb. Kui tuleb refereerida pikalt (mitu lõiku järjest) üht ja sama allikat, pole iga lõigu lõppu viidet vaja. Piisab, kui viidata autorile lõigu või refereeringu alguses.

Refereeritav allikas	Refereering
Refereering koos korrektse viitega.	Raud on kirjutanud, et Sammalhabe tundis külakoorte hingeelu hästi ning teadis, et neist möödudes on kõige targem koortele tähelepanu mitte pöörata (Raud, 1984: 106).
Kui internetiallikal pole autorit välja toodud, tuleb seda viitamissüsteemi kasutades kirjutada autori nime asemele internetilehekülje nimi.	Tartu Hansa Kooli kodulehelt saame kodukorrast teada, et õpilane osaleb aktiivselt tunnitöös, ei sega kaasõpilasi ja õpetajat (Tartu Hansa Kooli kodulehekülg).

Plagiaadiks loetakse teiste autorite mõtete, ideede, andmete, visuaalsete materjalide jne esitamist enda omadena. Ka teiste töödele või materjalidele viitamata jätmine on plagiaat. Plagiaat on keelatud.

